II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2006. május 18.)

a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény megkötéséről

(2006/515/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 133., 151., 181. és 181a. cikkére, összefüggésben a 300. cikk (2) bekezdése első albekezdésének második mondatával és a 300. cikk (3) bekezdésének első albekezdésével,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére [1],

mivel:

(1) A Tanács 2004 novemberében felhatalmazta a Bizottságot, hogy a Közösség nevében részt vegyen az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetével (UNESCO) a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló egyezmény (a továbbiakban: az UNESCO-egyezmény) tárgyában folytatott tárgyalásokon. A tárgyalásokon a Bizottság, valamint a tagállamok vettek részt.

(2) Az UNESCO általános konferenciája 2005. október 20-án, Párizsban elfogadta az UNESCO-egyezményt.

(3) Az UNESCO-egyezmény megfelelő és hatékony pillérként szolgál a kulturális sokszínűség és a kulturális cserék előmozdításában, amelynek a Közösség – ahogy azt a Szerződés 151. cikkének (4) bekezdése tükrözi – és tagállamai egyaránt nagy fontosságot tulajdonítanak. Hozzájárul a kölcsönös tisztelethez és a kultúrák közötti megértéshez az egész világon.

(4) Az UNESCO-egyezményt a lehető leghamarabb jóvá kell hagyni.

(5) Mind a Közösség, mind tagállamai hatáskörrel rendelkeznek az UNESCO-egyezmény hatálya alá tartozó területeken. Ezért kívánatos, hogy a Közösség és tagállamai szerződő felekké váljanak annak érdekében, hogy a megosztott hatáskörű területeken összehangoltan, közösen teljesítsék az UNESCO-egyezmény meghatározott kötelezettségeket, és gyakorolják a rájuk ruházott jogokat,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

(1) A kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló UNESCO-egyezmény a Közösség nevében jóváhagyásra kerül.

(2) Az UNESCO-egyezmény szövegét e határozat 1a. melléklete tartalmazza.

2. cikk

(1) A Tanács elnöke felhatalmazást kap azon személy(ek) kijelölésére, aki(k) – az UNESCO-egyezmény 27. cikke (4) bekezdésének megfelelően – a Közösség nevében jogosult(ak) a csatlakozási okiratnak az UNESCO főigazgatójánál történő letétbe helyezésére.

[1] A 2006. április 27-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

(2) A Tanács elnöke felhatalmazást kap azon személy(ek) kijelölésére, aki(k) – az UNESCO-egyezmény 27. cikke (3) bekezdése c) pontjának megfelelően – a Közösség nevében jogosult(ak) az e határozat 1b. mellékletében szereplő hatásköri nyilatkozatnak az UNESCO főigazgatójánál történő letétbe helyezésére.

(3) A Tanács elnöke felhatalmazást kap azon személy(ek) kijelölésére, aki(k) a jóváhagyó okirat letétbe helyezésekor jogosult(ak) az e határozat 2. mellékletében szereplő egyoldalú nyilatkozat megtételére.

3. cikk

A Közösség hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében a Közösséget a Bizottság képviseli az UNESCO-egyezmény által létrehozott szervek ülésein, különösen a 22. cikkében említett felek konferenciáján, és a Közösség nevében tárgyal az e szervek hatáskörébe tartozó kérdésekről.

4. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2006. május 18-án.

a Tanács részéről

az elnök

Franz MORAK

1a. MELLÉKLET

FORDÍTÁS

EGYEZMÉNY

a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról

Az Egyesült Nemzetek Nevelésügyi, Tudományos és Kulturális Szervezetének 33. ülésszakán, 2005. október 3–21-én, Párizsban összeült általános konferenciája,

MEGERŐSÍTVE, hogy a kulturális sokszínűség az emberiség meghatározó jellemzője,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a kulturális sokszínűség az emberiség közös öröksége, amely valamennyiünk érdekében védelemre és megőrzésre érdemes,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a kulturális sokszínűség gazdagítja és változatossá teszi a világot, ily módon bővítve a választási lehetőségeket, és táplálva az emberi képességeket és értékeket, és ezáltal a közösségek, népek és nemzetek fenntartható fejlődésének alapvető mozgatórugóját képezi,

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy a demokrácia, a türelem, a társadalmi igazságosság, valamint a népek és kultúrák közötti kölcsönös tisztelet légkörében kibontakozó kulturális sokszínűség elengedhetetlen a helyi, nemzeti és nemzetközi szintű béke és biztonság szempontjából,

MEGBECSÜLVE a kulturális sokszínűség jelentőségét az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában és más, egyetemesen elismert okmányokban kihirdetett emberi jogok és alapvető szabadságok teljes megvalósítása szempontjából,

HANGSÚLYOZVA a kultúrának a nemzeti és nemzetközi fejlesztéspolitikába, valamint a nemzetközi fejlesztési együttműködésbe stratégiai elemként történő beépítését, figyelembe véve az ENSZ millenniumi nyilatkozatát (2000) is, amely különösen a szegénység felszámolását emeli ki,

FIGYELEMBE VÉVE, hogy a kultúra sokféle formát ölt az időben és a térben, és hogy ez a sokszínűség az emberiséget alkotó népek és társadalmak azonosságtudatának és kulturális kifejezésmódjainak egyediségében és sokféleségében testsül meg,

ELISMERVE a hagyományos ismeretek fontosságát a szellemi és anyagi gazdagság forrásaként, különösen az őslakos népek ismeretrendszerének és a fenntartható fejlődéshez való pozitív hozzájárulásának a jelentőségét, valamint ezek megfelelő védelmének és elősegítésének szükségességét,

ELISMERVE a kulturális kifejezésmódok – beleértve azok tartalmát is – sokszínűségének védelme érdekében hozott intézkedések szükségességét, különösen olyan helyzetekben, amelyekben a kulturális kifejezésmódot a kihalás vagy számottevő hanyatlás fenyegeti,

HANGSÚLYOZVA a kultúra fontosságát a társadalmi kohézió szempontjából általában, különösen pedig a nők társadalmi helyzetének és szerepének javításához való hozzájárulása szempontjából,

TUDATÁBAN ANNAK, hogy a gondolatok szabad áramlása erősíti a kulturális sokszínűséget, amely a kultúrák közötti folyamatos cseréből és kölcsönhatásból táplálkozik,

ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE, hogy a gondolatok, kifejezésmód és információk szabadsága, valamint a média sokszínűsége lehetővé teszi a kulturális kifejezések kibontakozását a társadalmakban,

ELISMERVE, hogy a kulturális kifejezések sokszínűsége, beleértve a hagyományos kulturális kifejezéseket is, fontos tényező, ami lehetővé teszi az egyének és népek számára, hogy kifejezzék és megosszák másokkal gondolataikat és értékeiket,

EMLÉKEZTETVE ARRA, hogy a kulturális sokszínűség egyik alapvető eleme a nyelvi sokszínűség, és ÚJÓLAG MEGERŐSÍTVE az oktatásnak a kulturális kifejezések védelmében és előmozdításában betöltött nélkülözhetetlen szerepét,

FIGYELEMBE VÉVE a kultúrák életképességének fontosságát – beleértve a kisebbségekhez tartozók és az őslakos népek számára is, saját fejlődésük érdekében –, amely a hagyományos kulturális kifejezésmódok megalkotásának, terjesztésének, megosztásának és azokhoz való hozzáférés szabadságának nyilvánul meg,

HANGSÚLYOZVA a kulturális kölcsönhatás és kreativitás alapvető szerepét, amennyiben táplálja és megújítja a kulturális kifejezésmódokat, valamint megerősíti azoknak a szerepét, akik a kultúra fejlődése érdekében dolgoznak, így mozdítva elő az egész társadalom előrehaladását,

ELISMERVE a szellemi tulajdonjogok fontosságát a kulturális kreativitásban részt vevő személyek támogatása terén,

MEGGYŐZŐDVE ARRÓL, hogy a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások mind gazdasági, mind kulturális természetűek, ugyanis azonosságtudatot, értékeket és jelentéseket hordoznak, ezért nem kezelhetők kizárólag kereskedelmi értékként,

MEGÁLLAPÍTVA, hogy a globalizáció folyamatai, amelyeket az információ- és kommunikációtechnológia gyors fejlődése elősegít, páratlan feltételeket teremtenek ugyan a kultúrák közötti kölcsönhatás megerősítéséhez, egyben kihívást is jelentenek a kulturális sokszínűség szempontjából, nevezetesen a gazdag és szegény országok közötti egyenlőtlenségek veszélye tekintetében,

TUDATÁBAN az UNESCO-ra ruházott különleges megbízatásnak, amelynek értelmében biztosítania kell a kulturális sokszínűség tiszteletben tartását, és olyan nemzetközi egyezmények megkötését ajánlania, amelyeket szükségesnek ítél a gondolatok szó és kép útján történő szabad áramlásának megkönnyítése szempontjából,

HIVATKOZVA az UNESCO által elfogadott, a kulturális sokszínűségről és a kulturális jogok gyakorlásáról szóló nemzetközi jogi okmányokban rögzített rendelkezésekre, és különösen a kulturális sokszínűségről szóló, 2001. évi egyetemes nyilatkozatra,

2005. OKTÓBER 20-ÁN ELFOGADJA EZT AZ EGYEZMÉNYT.

I. CÉLKITŰZÉSEK ÉS VEZÉRELVEK

1. cikk

Célkitűzések

Ezen egyezmény célkitűzései a következők:

a) a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelme és előmozdítása;

b) olyan feltételek megteremtése, amelyek lehetővé teszik a kultúrák virágzását és egymást gazdagító szabad kölcsönhatását;

c) a kultúrák közötti párbeszéd ösztönzése a világban zajló kulturális cserék szélesebb körűvé és kiegyensúlyozottabbá tételének biztosítása, valamint a kultúrák közötti tisztelet és a békekultúra előmozdítása érdekében;

d) a kultúrák közötti együttműködés támogatása a kulturális kölcsönhatás fejlesztése érdekében, a népek közötti hídverés szellemében;

e) a kulturális kifejezések sokszínűsége iránti tisztelet előmozdítása, valamint értékének tudatosítása helyi, nemzeti és nemzetközi szinten;

f) a kultúra és a fejlődés közötti kapcsolat jelentőségének hangsúlyozása minden ország, de különösen a fejlődő országok esetében, valamint e kapcsolat valóságos értékének elismerése érdekében folytatott nemzeti és nemzetközi fellépések támogatása;

g) a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások – mint az azonosságtudat, értékek és jelentés hordozói – különleges jellegének elismerése;

h) az államok arra vonatkozó szuverén jogának hangsúlyozása, hogy megőrizzék, elfogadják és létrehozzák a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelme és előmozdítása érdekében a saját területükön megfelelőnek ítélt szakpolitikákat és intézkedéseket;

i) a nemzetközi együttműködésnek és szolidaritásnak a partnerség szellemében történő megerősítése, különösen a fejlődő országok azon képességének növelése érdekében, hogy védjék és előmozdítsák a kulturális kifejezésmódok sokszínűségét.

2. cikk

Vezérelvek

1. **Az emberi jogok és alapvető szabadságok tiszteletben tartásának elve**

A kulturális sokszínűség csak úgy védhető és mozdítható elő, ha biztosítjuk az emberi jogokat és alapvető szabadságokat, mint például a kifejezésmódok, információ és kommunikáció szabadságát, valamint az egyéneknek a kulturális kifejezésmódok megválasztására szóló lehetőségét. Senki sem hivatkozhat ezen egyezmény rendelkezéseire az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában foglalt, vagy a nemzetközi jog által biztosított emberi jogok és alapvető szabadságok megsértésének vagy hatályuk korlátozásának céljával.

2. **A szuverenitás elve**

Az Egyesült Nemzetek Alapokmányának és a nemzetközi jog alapelveinek megfelelően az államoknak szuverén joguk van arra, hogy intézkedéseket és szakpolitikákat fogadjanak el annak érdekében, hogy területükön védjék és előmozdítsák a kulturális kifejezésmódok sokszínűségét.

3. **Minden kultúra egyenértékűségének és tiszteletének elve**

A kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelme és előmozdítása valamennyi kultúra egyenértékűségének és tiszteletének elismerését feltételezi, beleértve a kisebbségekhez tartozók és az őslakos népek kultúráját is.

4. **A nemzetközi szolidaritás és együttműködés elve**

A nemzetközi együttműködésnek és szolidaritásnak elő kell segítenie, hogy valamennyi ország, különösen a fejlődő országok létrehozhassák és megerősíthessék a kulturális kifejezésmódjukhoz szükséges eszközöket, beleértve kulturális iparágaikat, tekintet nélkül arra, hogy azok most jönnek létre vagy már léteznek, mind helyi, mind nemzeti és nemzetközi szinten.

5. **A fejlődés gazdasági és kulturális vonatkozásai kiegészítő jellegének elve**

Mivel a kultúra a fejlődés egyik alapvető mozgatórugója, a fejlődés kulturális vonatkozásai ugyanolyan fontosak, mint a gazdaságiak, és az egyének és a népek alapvető joga, hogy részt vegyenek a kulturális tevékenységekben, és abból örömük származzon.

6. **A fenntartható fejlődés elve**

A kulturális sokszínűség gazdag eszköztár az egyének és társadalmak számára. A kulturális sokszínűség védelme, előmozdítása és fenntartása a fenntartható fejlődés alapvető feltétele mind a jelen generáció, mind az eljövendő javára.

7. **A méltányos hozzáférés elve**

Az egész világból származó kulturális kifejezésmódok gazdag és változatos skálájához való méltányos hozzájutás, valamint a kultúráknak a kifejezési és terjesztési eszközökhöz való hozzáférése a kulturális sokszínűség megerősítésének fontos elemét képezi és elősegíti a kölcsönös megértést.

8. **A nyitottság és az egyensúly elve**

Amikor az államok intézkedéseket fogadnak el a kulturális kifejezések támogatására, törekedniük kell a világ egyéb kultúrái felé való nyitás megfelelő módon történő előmozdítására, és annak biztosítására, hogy ezek az intézkedések összhangban legyenek az ezen egyezményben rögzített célkitűzésekkel.

II. ALKALMAZÁSI KÖR

3. cikk

Alkalmazási kör

Ezt az egyezményt a felek által elfogadott, a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló intézkedésekre és szakpolitikákra kell alkalmazni.

III. FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

4. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az egyezménynek az alkalmazásában:

1. **Kulturális sokszínűség**

A „kulturális sokszínűség” azon módok sokasága, amelyek révén a különböző csoportok és társadalmak kultúrái kifejeződnek. Ezek a kifejezésmódok a csoportokon és a társadalmakon belül és egymás között terjednek.

A kulturális sokszínűség nemcsak azokban a különféle formákban nyilvánul meg, amelyeken keresztül – a kulturális kifejezésmódok változatosságának köszönhetően – az emberiség kulturális öröksége kifejeződik, gazdagodik és terjed, hanem a művészi alkotás, teremtés, terjesztés, elosztás és műélvezet különböző módjain keresztül is, a felhasznált eszköztől és technológiától függetlenül.

2. **Kulturális tartalom**

A „kulturális tartalom” a szimbolikus jelentésre, a művészi dimenzióra és a kulturális értékekre vonatkozik, amelyek eredete a kulturális azonosságtudatban gyökerezik, vagy amelyek azt fejezik ki.

3. **Kulturális kifejezésmódok**

A „kulturális kifejezésmódok” azok a kifejezésmódok, amelyek az egyének, a csoportok és a társadalmak kreativitásának az eredményei, és amelyek kulturális tartalmat hordoznak.

4. **Kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások**

A „kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások” azok a tevékenységek, javak és szolgáltatások, amelyek egyedi minőségük, felhasználásuk vagy végcéljuk szempontjából tekintve, valamint esetleges kereskedelmi értéküktől függetlenül kulturális kifejezésmódokat testesítenek meg vagy közvetítenek. A kulturális tevékenység önmaga is lehet cél, vagy hozzájárulhat kulturális javak és szolgáltatások előállításához.

5. **Kulturális iparágak**

A „kulturális iparágak” azok az iparágak, amelyek a fenti 4. pontban meghatározott kulturális javakat vagy szolgáltatásokat állítanak elő, illetve terjesztenek.

6. **Kulturális politikák és intézkedések**

A „kulturális politikák és intézkedések” azok a kultúrával kapcsolatos, helyi, nemzeti, regionális vagy nemzetközi szintű szakpolitikák és intézkedések, amelyek magára a kultúrára irányulnak, vagy céljuk, hogy közvetlen hatást fejtsenek ki az egyének, csoportok vagy társadalmak kulturális kifejezésmódjaira, beleértve a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások megteremtésére, előállítására, terjesztésére és elosztására, valamint az ezekhez való hozzáférésre gyakorolt hatást.

7. **Védelem**

A „védelem” olyan intézkedések elfogadását jelenti, amelyek a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének megőrzésére, védelmére és megerősítésére irányulnak.

A „megvédeni” kifejezés ilyen intézkedések elfogadását jelenti.

8. **A kultúrák közötti együttműködés**

A „kultúrák közötti együttműködés” a különböző kultúrák létére és kiegyensúlyozott kölcsönhatására, valamint a párbeszéd és kölcsönös tisztelet szellemében megosztott kulturális kifejezésmódok létrehozásának lehetőségére vonatkozik.

IV. A FELEK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

5. cikk

A jogokra és kötelezettségekre vonatkozó általános szabály

(1) A felek az Egyesült Nemzetek Alapokmányának, a nemzetközi jog alapelveinek és az emberi jogok vonatkozásában egyetemesen elismert okmányoknak megfelelően újólag megerősítik arra irányuló szuverén jogukat, hogy megfogalmazzák és végrehajtsák kulturális politikájukat, valamint intézkedéseket fogadjanak el a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelme és előmozdítása, illetve a nemzetközi együttműködés megerősítése érdekében, hogy ezen egyezmény célkitűzései teljesüljenek.

(2) Amennyiben egy fél szakpolitikákat és intézkedéseket fogad el annak érdekében, hogy védje és előmozdítsa területén a kulturális kifejezésmódok sokszínűségét, szakpolitikáinak és intézkedéseinek összhangban kell lenniük ezen egyezmény rendelkezéseivel.

6. cikk

A felek jogai nemzeti szinten

(1) A 4. cikk 6. pontjában leírt kulturális politikái és intézkedései keretében, valamint figyelembe véve egyedi körülményeit és szükségleteit, bármely fél elfogadhat olyan intézkedéseket, amelyek célja, hogy védje és előmozdítsa területén a kulturális kifejezésmódok sokszínűségét.

(2) Ezek az intézkedések az alábbiakat foglalhatják magukban:

a) a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló szabályozási intézkedések;

b) olyan intézkedések, amelyek lehetőséget nyújtanak a nemzeti kulturális tevékenységeknek, javaknak és szolgáltatásoknak, hogy megteremtésüket, előállításukat, terjesztésüket, elosztásukat és élvezetüket illetően megfelelő módon beilleszkedjenek az ország területén rendelkezésre álló kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások együttesébe, beleértve az említett tevékenységek, javak és szolgáltatások során használt nyelvre vonatkozó intézkedéseket;

c) olyan intézkedések, amelyek hozzájárulnak ahhoz, hogy a független nemzeti kulturális iparágak és az informális ágazat tevékenységei valóban hozzáférjenek a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások előállításához, terjesztéséhez és elosztásához;

d) intézkedések, amelyek hivatalos pénzügyi támogatást biztosítanak;

e) intézkedések, amelyek támogatják a nonprofit szervezeteket, a köz- és magánintézményeket, a művészeket és a kultúra egyéb szakembereit, hogy fejlesszék és előmozdítsák a gondolatok és kulturális kifejezésmódok, valamint a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások szabad cseréjét és szabad áramlását, és amelyek e tevékenységük során ösztönözik az alkotást és a vállalkozói szellemet;

f) intézkedések, amelyek szükség esetén közintézmények létrehozására és támogatására irányulnak;

g) intézkedések, amelyek ösztönzik és támogatják a művészeket és mindazokat, akik a kulturális kifejezésmódok megteremtésében részt vesznek;

h) intézkedések, amelyek célja a média sokszínűségének előmozdítása, beleértve a közszolgálati műsorszolgáltatást is.

7. cikk

A kulturális kifejezésmódok előmozdítására irányuló intézkedések

(1) A felek minden erőfeszítést megtesznek annak érdekében, hogy területükön olyan környezetet hozzanak létre, amely az alábbiakra ösztönzi az egyéneket és a társadalmi csoportokat:

a) saját kulturális kifejezésmódjaik létrehozása, előállítása, terjesztése, elosztása és az azokhoz való hozzáférés, kellőképpen figyelembe véve a nők és a különböző társadalmi csoportok, beleértve a kisebbségekhez tartozók és az őslakos népek különleges helyzetét és szükségleteit;

b) a területükről és a világ más országaiból származó különböző kulturális kifejezésmódokhoz való hozzáférés.

(2) A felek törekszenek a művészek, az alkotás folyamatában résztvevők, a munkájukban őket támogató kulturális közösségek és szervezetek értékes hozzájárulásának, valamint a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének megerősítésében betöltött központi szerepüknek az elismerésére.

8. cikk

A kulturális kifejezésmódok védelmére irányuló intézkedések

(1) Az 5. és 6. cikk rendelkezéseinek sérelme nélkül valamely fél különleges helyzet fennállását állapíthatja meg, amennyiben területén a kulturális kifejezésmódok a megszűnés veszélyének vagy súlyos fenyegetésnek vannak kitéve, vagy más okból haladéktalanul védelmet igényelnek.

(2) A felek az 1. pontban említett helyzetek fennállásakor ezen egyezmény rendelkezéseinek megfelelően minden szükséges intézkedést megtehetnek a kulturális kifejezésmódok védelme és megőrzése érdekében.

(3) A felek jelentésben számolnak be a 23. cikkben említett kormányközi bizottságnak a helyzet által megkövetelt valamennyi intézkedésről, a bizottság pedig megfelelő ajánlásokat tehet.

9. cikk

Információmegosztás és átláthatóság

A felek:

a) az UNESCO-hoz négyévente benyújtott jelentésükben megfelelő információt szolgáltatnak a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének a területükön és nemzetközi szinten történő védelme és előmozdítása érdekében hozott intézkedésekről;

b) az ezen egyezményre vonatkozó információk megosztásával megbízott kapcsolattartót jelölnek ki;

c) megosztják és kicserélik a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmével és előmozdításával kapcsolatos információkat.

10. cikk

Oktatás és a nyilvánosság tudatossága

A felek:

a) támogatják és elősegítik annak megértését, hogy milyen fontos a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelme és előmozdítása, többek között az oktatásra és a nyilvánosság tudatosságának növelésére irányuló programok révén;

b) e cikk célkitűzésének elérése érdekében együttműködnek a többi féllel és nemzetközi és regionális szervezettel;

c) oktatási, képzési és csereprogramok révén törekszenek a kreativitás ösztönzésére és az előállítási kapacitás megerősítésére a kulturális iparágak területén. Ezeket az intézkedéseket olyanódon kell végrehajtani, amely nem gyakorol kedvezőtlen hatást hagyományos előállítási formákra.

11. cikk

A civil társadalom részvétele

A felek elismerik a civil társadalom alapvető szerepét a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmében és előmozdításában. A felek ösztönzik a civil társadalom aktív részvételét erőfeszítéseikben ezen egyezmény célkitűzéseinek elérése érdekében.

12. cikk

A nemzetközi együttműködés előmozdítása

A felek törekszenek kétoldalú, regionális és nemzetközi együttműködésük megerősítésére annak érdekében, hogy megfelelő feltételeket teremtsenek a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének előmozdítására, figyelembe véve különösen a 8. és 17. cikkben említett helyzeteket, nevezetesen az alábbi célokkal:

a) megkönnyítsék a kulturális politikáról folytatott, felek közötti párbeszédet;

b) szakmai és nemzetközi kulturális cserék, valamint a legjobb gyakorlatok megosztása révén megerősítsék a közszektor stratégiai és irányítási kapacitásait a kulturális közintézményekben;

c) megerősítsék a partnerséget a civil társadalommal, a nem kormányzati szervezetekkel és a magánszektorral, valamint ezek között, a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének támogatása és előmozdítása érdekében;

d) előmozdítsák az új technológiák használatát és ösztönözzék a partnerséget az információmegosztás és a kulturális megértés, valamint a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének támogatása érdekében;

e) ösztönözzék a közös előállítási és közös terjesztési megállapodások megkötését.

13. cikk

A kultúrának a fenntartható fejlődésbe történő integrálása

A felek törekszenek arra, hogy a kultúrát minden szinten fejlesztési politikáikba integrálják annak érdekében, hogy megteremtsék a fenntartható fejlődés megfelelő feltételeit, és ily módon támogassák a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelméhez és előmozdításához kapcsolódó vonatkozásokat.

14. cikk

Fejlesztési együttműködés

A felek a fenntartható fejlődésre és a szegénység visszaszorítására irányuló együttműködés fenntartásán dolgoznak, különös tekintettel a fejlődő országok különleges igényeinek kielégítésére és egy dinamikus kulturális ágazat megteremtésének a támogatására, többek között az alábbi módokon:

a) a fejlődő országok kulturális iparágainak megerősítése az alábbiak révén:

   i. a kulturális előállítási és elosztás kapacitás megteremtése és megerősítése a fejlődő országokban;

   ii. kulturális tevékenységeiknek, javaiknak és szolgáltatásaiknak a világpiacra és a nemzetközi elosztási csatornákba szélesebb körben való bejutásának megkönnyítése;

iii. életképes helyi és regionális piacok kialakulásának lehetővé tétele;

iv. lehetőség szerint megfelelő intézkedések elfogadása a fejlett országokban annak érdekében, hogy a fejlődő országok kulturális tevékenységei, javai és szolgáltatásai könnyebben jussanak területükre;

v. a kreatív munka támogatásával és – lehetőség szerint – a fejlődő országok művészei számára a mobilitás megkönnyítése;

vi. a fejlett és fejlődő országok közötti együttműködés ösztönzése, többek között a zene- és filmművészet területén;

b) kapacitásépítés a fejlődő országok köz- és magánágazataiban információ-, tapasztalat- és szakértelemcsere, valamint a humán erőforrás képzése révén, többek között a stratégiai és irányítási kapacitás, a szakpolitikák kidolgozása és létrehozása, a kulturális kifejezésmódok előmozdítása és elosztása, a közép-, kis- és mikrovállalkozások fejlesztése, a technológiák alkalmazása és a képességek fejlesztése és átadása terén;

c) technológiaátadás a technológiák és a know-how átadását ösztönző megfelelő intézkedések bevezetése révén, különösen a kulturális iparágak és vállalkozások területén;

d) pénzügyi támogatás az alábbiak révén:

i. a 18. cikkben előírt, kulturális sokszínűséget szolgáló nemzetközi alap létrehozása;

ii. szükség szerint hivatalos fejlesztéstámogatás nyújtása, a kreativitás ösztönzésére és támogatására hivatott technikai segítségnyújtást is beleértve;

iii. a pénzügyi támogatás egyéb formái, mint például alacsony kamatlábú hitelek, támogatások és más finanszírozási mechanizmusok.

15. cikk

Az együttműködés módjai

A felek ösztönzik a partnerség fejlesztését a köz- és magánszektor, valamint a nonprofit szervezetek között és azokon belül annak érdekében, hogy együttműködjenek a fejlődő országokkal a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmére és előmozdítására irányuló kapacitásuk megerősítésében. Ezek az újító partnerségek – a fejlődő országok gyakorlati igényeinek megfelelően – az infrastruktúra, a humán erőforrás és a szakpolitikák továbbfejlesztésére, valamint a kulturális tevékenységek, javak és szolgáltatások cseréjére összpontosítanak.

16. cikk

Preferenciális bánásmód a fejlődő országok számára

A fejlett országok a megfelelő intézményi és jogi keretek révén, a fejlődő országok művészeinek és a kultúra egyéb szakembereinek és résztvevőinek, valamint kulturális javaiknak és szolgáltatásaiknak nyújtott preferenciális bánásmód biztosításával könnyítik meg a fejlődő országokkal folytatott kulturális cseréket.

17. cikk

Nemzetközi együttműködés olyan helyzetekben, amelyekben a kulturális kifejezésmódok súlyos fenyegetésnek vannak kitéve

A felek együttműködnek a kölcsönös segítségnyújtásban, valamint – különös tekintettel a fejlődő országokra – a 8. cikkben említett helyzetekben.

18. cikk

A kulturális sokszínűséget szolgáló nemzetközi alap

(1) Létrejön „A kulturális sokszínűséget szolgáló nemzetközi alap” (a továbbiakban: az alap).

(2) Az UNESCO pénzügyi szabályzatának megfelelően az alap bizalmi letéti pénzalapból áll.

(3) Az alap forrásai az alábbiakból tevődnek össze:

a) a felek önkéntes hozzájárulásai;

b) az UNESCO általános konferenciája által erre a célra fordított pénzeszközök;

c) más államok, az Egyesült Nemzetek rendszerének más szervezetei vagy programjai, más regionális vagy nemzetközi szervezetek, köz- vagy magánszervezetek és magánszemélyek által felajánlott hozzájárulások, adományok vagy hagyatékok;

d) az alap forrásai után esedékes kamatok;

e) gyűjtések és az alap javára rendezett megmozdulások bevételei;

f) bármilyen más, az alap szabályzata által engedélyezett forrás.

(4) Az alap forrásainak a felhasználásáról a kormányközi bizottság dönt a felek 22. cikkben említett konferenciájának iránymutatásai alapján.

(5) A kormányközi bizottság meghatározott projektekhez kapcsolódóan általános vagy különleges célokra hozzájárulásokat és a segítségnyújtás egyéb formáit fogadhatja el, amennyiben ezeket a projekteket előzőleg már elfogadta.

(6) Az alaphoz való hozzájárulások nem kapcsolódhatnak semmiféle politikai, gazdasági vagy más, ezen egyezmény célkitűzéseivel összeegyeztethetetlen feltételhez.

(7) A felek törekszenek arra, hogy ezen egyezmény végrehajtása érdekében rendszeresen fizessenek önkéntes hozzájárulásokat.

19. cikk

Információcsere, -elemzés és -terjesztés

(1) A felek megállapodnak abban, hogy információt és szakértelmet cserélnek, amelyek a kulturális kifejezésmódok sokszínűségével kapcsolatos adat- és statisztikagyűjtésre, valamint e sokszínűség védelme és előmozdítása érdekében alkalmazott legjobb gyakorlatokra vonatkoznak.

(2) Az UNESCO a titkárságán meglévő mechanizmusok segítségével megkönnyíti minden, az adott területet érintő információ, statisztika és legjobb gyakorlat gyűjtését, elemzését és terjesztését.

(3) Az UNESCO adatbankot hoz létre és tart naprakészen a kulturális kifejezésmódok területén működő különböző szektorokról, valamint kormányzati, magán- és nonprofit szervezetekről.

(4) Az adatgyűjtés megkönnyítése érdekében az UNESCO különleges figyelmet szentel azon felek kapacitásépítésére és szakértelmének megerősítésére, amelyek ilyen segítségnyújtás iránti kérelemmel fordulnak hozzá.

(5) Az ebben a cikkben meghatározott információgyűjtés kiegészíti a 9. cikk rendelkezései értelmében összegyűjtött információkat.

V. MÁS JOGI ESZKÖZÖKHÖZ FŰZŐDŐ KAPCSOLAT

20. cikk

Más jogi eszközökhöz fűződő kapcsolat: kölcsönös támogatás, kiegészítő jelleg és alá nem rendeltség

(1) A felek tudomásul veszik, hogy jóhiszeműen kell teljesíteniük az ezen egyezményben, valamint bármilyen más szerződésben, amelynek részes felei, foglalt kötelezettségeiket. Ennek megfelelően, és ezen egyezmény bármely más szerződés alá rendelése nélkül, a felek:

a) ösztönzik a kölcsönös támogatást ezen egyezmény és bármilyen más szerződés között, amelynek részes felei; és

b) figyelembe veszik ezen egyezmény vonatkozó rendelkezéseit, amikor más olyan szerződést értelmeznek és alkalmaznak, amelynek részes felei, vagy amikor egyéb nemzetközi kötelezettséget vállalnak.

(2) Ezen egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető olyan módon, hogy az módosítaná a felek más olyan szerződés értelmében fennálló jogait és kötelezettségeit, amelynek részes felei.

21. cikk

Nemzetközi egyeztetés és koordinálás

A felek elkötelezik magukat ezen egyezmény célkitűzéseinek és elveinek az előmozdítása mellett más nemzetközi területeken. Ennek érdekében a felek szükség szerint konzultálnak egymással megőrizve ezen célkitűzések és elvek szellemét.

VI. AZ EGYEZMÉNY ALÁ TARTOZÓ SZERVEK

22. cikk

A felek konferenciája

(1) Megalakul a felek konferenciája. A felek konferenciája az egyezmény plenáris és legfelsőbb szerve.

(2) A felek konferenciája kétévenként rendszeres ülést tart, lehetőség szerint az UNESCO általános konferenciájának a keretében. A felek rendkívüli ülést tarthatnak, amennyiben ők maguk így döntenek vagy a felek legalább egyharmada ilyen kéréssel fordul a kormányközi bizottsághoz.

(3) A felek konferenciája elfogadja belső szabályzatát.

(4) A felek konferenciájának feladata többek között:

a) megválasztja a kormányközi bizottság tagjait;

b) átveszi és megvizsgálja a feleknek az ezen egyezményre vonatkozó jelentéseit, amelyeket a kormányközi bizottság juttat el hozzá;

c) jóváhagyja a kérésére a kormányközi konferencia által készített operatív iránymutatásokat;

d) megtesz minden egyéb intézkedést, amit szükségesnek ítél, ezen egyezmény célkitűzéseinek előmozdítása érdekében.

23. cikk

Kormányközi bizottság

(1) A kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelmével és előmozdításával foglalkozó kormányközi bizottság (továbbiakban: kormányközi bizottság) alakul az UNESCO-n belül. A kormányközi bizottság az egyezmény 18 szerződő felének képviselőiből áll, akiket négyéves időszakra a felek konferenciája választ meg, amikor ezen egyezmény a 29. cikknek megfelelően hatályba lép.

(2) A kormányközi bizottság évente egyszer ül össze.

(3) A kormányközi bizottság a felek konferenciája felügyelete és irányítása alatt működik és annak tartozik beszámolni.

(4) A kormányközi bizottság létszáma 24 főre emelkedik, amikor az egyezmény szerződő feleinek a száma eléri az 50-et.

(5) A kormányközi bizottság tagjainak megválasztása a kiegyensúlyozott földrajzi megoszlás és rotáció elvén alapszik.

(6) Az ezen egyezmény által ráruházott egyéb hatáskörök sérelme nélkül a kormányközi bizottság feladatai a következők:

a) előmozdítja ezen egyezmény célkitűzéseit, ösztönzi és nyomon követi azok megvalósítását;

b) előkészíti és a felek konferenciája általi jóváhagyásra, annak kérésére beterjeszti az egyezmény rendelkezéseinek megvalósítására és alkalmazására vonatkozó operatív iránymutatásokat;

c) eljuttatja a felek konferenciájának az egyezmény szerződő felei által benyújtott jelentéseket, amelyekhez csatolja észrevételeit és az azok tartalmáról készült összefoglalót;

d) megfelelő ajánlásokat tesz az egyezmény szerződő felei által tudomására hozott helyzetekben, ezen egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek és különösen a 8. cikknek megfelelően;

e) más konzultációs eljárásokat és mechanizmusokat hoz létre annak érdekében, hogy előmozdítsa ezen egyezmény célkitűzéseit és elveit más nemzetközi fórumokon;

f) minden más feladatot ellát, amit a felek konferenciája kérhet.

(7) Eljárási szabályzatának megfelelően a kormányközi bizottság köz- vagy magánszervezeteket, illetve természetes személyeket bármikor meghívhat az üléseire annak érdekében, hogy meghatározott kérdésekről konzultáljon velük.

(8) A kormányközi bizottság elkészíti és a felek konferenciája általi jóváhagyásra beterjeszti „Eljárási szabályzatát”.

24. cikk

Az UNESCO titkársága

(1) Az egyezmény alá tartozó szerveket az UNESCO titkársága segíti.

(2) A titkárság előkészíti a felek konferenciájának és a kormányközi bizottságnak a dokumentációját, üléseik napirendjét, valamint segítséget nyújt határozataik végrehajtásában és ezekre vonatkozóan jelentést készít.

VII. ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

25. cikk

Viták rendezése

(1) Amennyiben az ezen egyezmény szerződő felei között vita alakul ki ezen egyezmény értelmezéséről és alkalmazásáról, úgy a felek tárgyalásos úton keresnek megoldást.

(2) Amennyiben az érintett felek nem tudnak tárgyalásos úton megegyezésre jutni, úgy közös megegyezéssel egy harmadik fél jószolgálatáért vagy közvetítéséért folyamodhatnak.

(3) Amennyiben jószolgálat vagy közvetítés igénybevételére, illetve a felek közötti vita rendezésére tárgyalásos úton vagy jószolgálat, közvetítés révén nem kerül sor, úgy az egyik fél egyeztető eljárásért folyamodhat az ezen egyezmény mellékletében szereplő eljárásnak megfelelően. A felek jóhiszeműen mérlegelik az egyeztetőbizottságnak a vita megoldására tett javaslatait.

(4) Megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás alkalmával mindegyik fél nyilatkozhat, hogy nem ismeri el a fenti egyeztető eljárást. Az ilyen nyilatkozatot tett felek az UNESCO főigazgatójának írt értesítés útján bármikor visszavonhatják ezen nyilatkozatukat.

26. cikk

A tagállamok általi megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás

(1) Ezt az egyezményt az UNESCO tagállamai – alkotmányos eljárásuknak megfelelően – megerősítik, elfogadják, jóváhagyják, vagy csatlakoznak hozzá.

(2) A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat az UNESCO főigazgatójánál helyezik letétbe.

27. cikk

Csatlakozás

(1) Ehhez az egyezményhez bármely állam csatlakozhat, amely nem tagja az UNESCO-nak, de tagja az Egyesült Nemzetek Szervezetének vagy egyik szakosított intézményének, és amelyet az UNESCO általános konferenciája csatlakozásra kér fel.

(2) Ehhez az egyezményhez azok a területek is csatlakozhatnak, amelyek az Egyesült Nemzetek Szervezete által elismert teljes belső autonómiával rendelkeznek, de amelyek a közgyűlés 1514 (XV.) határozata értelmében nem jutottak el a teljes függetlenségig, és amelyek hatáskörrel rendelkeznek az ezen egyezmény által érintett területeken, az ezen területeken történő szerződéskötéseket is beleértve.

(3) A regionális gazdasági integrációs szervezetek esetében az alábbi rendelkezéseket kell alkalmazni:

a) Ezen egyezményhez minden olyan regionális gazdasági integrációs szervezet csatlakozhat, amelyre az egyezmény rendelkezései – az alábbi bekezdésekre figyelemmel – teljes és azonos mértékben kötelezőek, mint ahogy az egyezmény szerződő feleire;

b) Amennyiben egy ilyen szervezet egy vagy több tagállama az ezen egyezmény szerződő fele is, úgy ez a szervezet és az érintett tagállam(ok) megegyeznek felelősségükben az ezen egyezményből eredő kötelezettségük végrehajtására vonatkozóan. Ez a felelősségmegosztás akkor lép életbe, amikor a c) pontban foglalt bejelentési eljárás lezajlik. A szervezet és a tagállamok nincsenek felhatalmazva arra, hogy az ezen egyezményből eredő jogaikat egyidejűleg gyakorolják. Ezenkívül a hatáskörükbe tartozó területeken a gazdasági integrációs szervezetek szavazati joguk gyakorlása során ugyanannyi szavazattal rendelkeznek, mint tagállamaik, amelyek ezen egyezmény szerződő felei. Ezeknek a szervezeteknek nincs szavazati joguk, ha a tagállamok a saját jogukat gyakorolják, és fordítva;

c) Egy regionális gazdasági integrációs szervezet és tagállama vagy tagállamai, amelyek a b) pontban leírtaknak megfelelően megegyeztek a felelősségmegosztásban, tájékoztatják a feleket a javasolt megosztásról az alábbi módon:

i. ez a szervezet a csatlakozási okiratában pontosan megjelöli a felelősségmegosztást az egyezmény által irányított kérdésekre vonatkozóan;

ii. a vonatkozó felelősségek utólagos módosítása esetén a regionális gazdasági integrációs szervezet tájékoztatja a letéteményest a felelősségek módosítására vonatkozó mindennemű javaslatról; a letéteményes pedig tájékoztatja a feleket az ilyen módosításról;

d) egy regionális gazdasági integrációs szervezetnek az egyezmény szerződő feleivé váló tagállamai feltehetőleg továbbra is megtartják hatáskörüket minden olyan területen, ahol nem történt hatáskör-átruházás a letéteményesnek kifejezetten bejelentett vagy megjelölt szervezetnek;

e) a „regionális gazdasági integrációs szervezet” fogalom az Egyesült Nemzetek Szervezetének vagy annak egyik szakosított intézményének szuverén tagállamaiból álló szervezetére vonatkozik, amelynek ezek az államok átruházták hatásköröket az ezen egyezmény által irányított területeken, és amelyet belső eljárásainak megfelelően kellően felhatalmaztak, hogy szerződő féllé váljon.

(4) A csatlakozási okiratot az UNESCO főigazgatójánál helyezik letétbe.

28. cikk

Kapcsolattartó pont

Amikor a felek ezen egyezmény szerződő feleivé válnak, a 9. cikkben megjelölteknek megfelelően kapcsolattartó pontot jelölnek ki.

29. cikk

Hatálybalépés

(1) Ez az egyezmény a harmincadik megerősítő, elfogadó, jóváhagyó és csatlakozási okirat letétbe helyezésétől számított három hónap múlva lép hatályba, azonban kizárólag azoknak az államoknak vagy regionális gazdasági integrációs szervezeteknek a tekintetében, amelyek a vonatkozó megerősítő, elfogadó, jóváhagyó és csatlakozási okiratukat ezen dátumig bezárólag letétbe helyezték. A többi fél tekintetében a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó és csatlakozási okiratuk letétbe helyezésétől számított három hónap múlva lép hatályba az egyezmény.

(2) E cikk alkalmazásában egy regionális gazdasági integrációs szervezet egyik letétbe helyezett okirata sem tekinthető az említett szervezet tagállamai által már letétbe helyezett okiratok kiegészítéseként.

30. cikk

Szövetségi vagy nem egységállami alkotmányos rendszerek

Elismerve, hogy a nemzetközi egyezmények egyaránt kötelezőek a felekre nézve alkotmányos rendszerüktől függetlenül, az alábbi rendelkezések alkalmazandók a szövetségi vagy nem egységállami alkotmányos rendszerrel rendelkező felekre:

a) ezen egyezmény azon rendelkezéseit illetően, amelyek végrehajtása a szövetségi vagy központi joghatóság hatáskörébe tartozik, a szövetségi vagy központi kormány kötelezettségei megegyeznek azokkal, amelyek a nem szövetségi államrendszerrel rendelkező felekre vonatkoznak;

b) ezen egyezmény azon rendelkezéseit illetően, amelyek végrehajtása az alkotó egységek, mint államok, megyék, tartományok vagy kantonok – amelyek a szövetségi alkotmányos rendszer értelmében nem illetékesek jogszabályi intézkedéseket hozni, – hatáskörébe tartozik, a szövetségi kormány szükség esetén az alkotó egységek, mint államok, megyék, tartományok vagy kantonok illetékes hatóságaival ismerteti az említett rendelkezéseket, az elfogadásra vonatkozó ajánlásával együtt.

31. cikk

Felmondás

(1) Ezt az egyezményt bármely fél felmondhatja.

(2) A felmondásról szóló értesítést az UNESCO főigazgatójánál letétbe helyezett okirat révén kell megtenni.

(3) A felmondás a felmondó okirat átvételétől számított tizenkét hónap múlva lép hatályba. A felmondás nem módosítja azon pénzügyi kötelezettségeket, amelyeket az egyezményt felmondó félnek teljesítenie kell addig az időpontig, amikor a felmondás hatályba lép.

32. cikk

A letéteményes feladatai

Az UNESCO főigazgatója mint ezen egyezmény letéteményese tájékoztatja a szervezet tagállamait és a 27. cikkben említett nem tagállamokat és regionális gazdasági integrációs szervezeteket, valamint az Egyesült Nemzetek Szervezetét minden, a 26. és 27. cikkben említett megerősítő, elfogadó, jóváhagyó és csatlakozási okirat letétbe helyezéséről, valamint a 31. cikkben foglalt felmondásokról.

33. cikk

Módosítások

(1) A főigazgatóhoz intézett írásbeli közlemény formájában mindegyik fél javasolhatja ezen egyezmény módosítását. A főigazgató továbbítja ezt a közleményt a többi félnek. Amennyiben a közlemény továbbítását követő hat hónap folyamán a feleknek legalább a fele kedvező választ ad erre a kérésre, úgy a főigazgató a felek konferenciájának következő ülésén tárgyalás és esetleges módosítás érdekében beterjeszti a javaslatot.

(2) A módosításokat a jelen lévő és szavazó felek kétharmados többségével fogadják el.

(3) Ezen egyezmény elfogadott módosításai a felekhez kerülnek megerősítésre, elfogadásra, jóváhagyásra vagy csatlakozásra.

(4) A felek számára, amelyek a módosításokat megerősítették, elfogadták, jóváhagyták vagy azokhoz csatlakoztak, ezen egyezmény módosításai az attól számított három hónap múlva lépnek hatályba, hogy az ezen cikk 3. bekezdésében említett okiratokat a felek kétharmada letétbe helyezte. Ezt követően minden fél számára, amelyik módosítást megerősít, elfogad, jóváhagy vagy ahhoz csatlakozik, ez a módosítás az attól számított három hónap múlva lép hatályba, hogy a fél a megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó okiratát letétbe helyezte.

(5) A 3. és 4. bekezdésben rögzített eljárás nem alkalmazandó azokra a módosításokra, amelyek a 23. cikkben a kormányközi bizottság tagjainak létszámára vonatkoznak.

Ezek a módosítások elfogadásukkor lépnek hatályba.

(6) A 27. cikkben említett állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet, amely az ezen cikk 4. bekezdésének megfelelően hatályba lépett módosításokat követően ezen egyezmény szerződő felévé válik, eltérő szándék kifejezésének hiányában úgy tekintendő mint:

a) az így módosított egyezmény szerződő fele; és

b) a nem módosított egyezmény szerződő fele azon szerződő felek tekintetében, amelyekre nézve ezek a módosítások nem kötelezőek.

34. cikk

Hiteles szöveg

Ez az egyezmény angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelven készült, és mind a hat szöveg egyaránt hiteles.

35. cikk

Nyilvántartásba vétel

Az Egyesült Nemzetek Alapokmánya 102. cikkének megfelelően ezt az egyezményt az Egyesült Nemzetek Szervezetének titkársága veszi nyilvántartásba az UNESCO főigazgatójának a kérésére.

MELLÉKLET

EGYEZTETŐ ELJÁRÁS

1. cikk

Egyeztető bizottság

A vita egyik felének kérésére egyeztető bizottságot hoznak létre. Amennyiben a felek nem másképp egyeznek meg, úgy a bizottság öt tagból áll oly módon, hogy mindegyik érintett fél két tagot jelöl ki, az elnököt pedig közös megegyezéssel az így kijelölt tagok választják meg.

2. cikk

A bizottság tagjai

Több, mint két fél közötti vita fennállása esetén, az azonos érdekeltségű felek közös megegyezéssel kijelölik a bizottságba a saját tagjaikat. Amennyiben legalább két félnek egymástól független érdekei vannak vagy nem jutnak megegyezésre arra vonatkozóan, hogy azonos érdeket képviseljenek, tagjaikat külön-külön nevezik ki.

3. cikk

Kinevezés

Amennyiben az egyeztetőbizottság megalakítására vonatkozó kéréstől számított két hónapon belül a felek még nem nevezték ki a bizottság minden tagját, az UNESCO főigazgatója, a kérést előterjesztő fél felkérésére, újabb két hónapon belül lépéseket tesz a szükséges kinevezések érdekében.

4. cikk

A bizottság elnöke

Amennyiben a bizottság utolsó tagjának a kinevezésétől számított két hónapon belül a bizottság még nem választotta meg az elnökét, úgy a főigazgató, az egyik fél felkérésére, újabb két hónapon belül lépéseket tesz az elnök kinevezése érdekében.

5. cikk

Határozatok

Az egyeztető bizottság határozatait tagjainak többségi szavazatával hozza meg. Amennyiben a vitában álló felek másképp nem egyeznek meg, úgy a bizottság maga állapítja meg eljárását. Javaslatot tesz a vita megoldására, amit a felek jóhiszeműen mérlegelnek.

6. cikk

Véleménykülönbség

Az egyeztető bizottság hatáskörére vonatkozó véleménykülönbség esetén a tárgyban a bizottság dönt.

1b. MELLÉKLET

Az Európai Közösség Nyilatkozata a kulturális kifejezésmódok sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló egyezmény 27. cikke (3) bekezdésének c) pontja alkalmazásában

Az Európai Közösség jelenlegi tagjai a Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, valamint Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága.

Ez a nyilatkozat megjelöli, hogy a szerződések értelmében a tagállamok milyen hatásköröket ruháztak át a Közösségre az ezen egyezmény által érintett területeken.

A Közösség – a szellemi tulajdon kereskedelmi vonatkozásainak és a Szerződés 133. cikke (5) és (6) bekezdésében foglalt területekre vonatkozó szolgáltatások kereskedelmének kivételével (különös tekintettel ezen összefüggésben a kulturális és audiovizuális szolgáltatások kereskedelmére), ahol megosztott a felelősség a Közösség és a tagállamok között – kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a közös kereskedelempolitika (a Szerződés 131–134. cikke) területén. A Közösség – a tagállamok vonatkozó hatásköreinek sérelme nélkül – fejlesztési együttműködési politikát (a Szerződés 177–181. cikke) és együttműködési politikát folytat az iparosodott országokkal (a Szerződés 181a. cikke). Megosztott hatáskörrel rendelkezik az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása (a Szerződés 23–31. cikke és 39–60. cikke), a verseny (a Szerződés 81–89. cikke) és a belső piac területén, beleértve a szellemi tulajdonjogokat is (a Szerződés 94–97. cikke). A Szerződés 151. cikke és különösen annak (4) bekezdése értelmében a Közösség az e Szerződés egyéb rendelkezései alá tartozó tevékenysége során, különösen kultúrái sokszínűségének tiszteletben tartása és támogatása érdekében, figyelembe veszi a kulturális szempontokat.

Az alábbiakban felsorolt közösségi jogszabályok tükrözik az Európai Közösséget létrehozó rendelkezéseknek megfelelően a Közösségre ruházott hatáskörök mértékét.

A Tanács 1994. december 22-i 94/800/EK határozata az Uruguayi Forduló többoldalú tárgyalásai (1986–1994) során elért megállapodásoknak az Európai Közösség hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében az Európai Közösség nevében történő megkötéséről (HL L 336., 1994.12.23., 1. o.).

A Tanács 2001. december 10-i 2501/2001/EK rendelete a 2002. január 1-jétől 2004. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan általános preferenciális rendszer alkalmazásáról – A 2002. január 1-jétől 2004. december 31-ig terjedő időszakra vonatkozóan általános preferenciális rendszer alkalmazásáról szóló tanácsi rendeletre vonatkozó nyilatkozatok (HL L 346., 2001.12.31., 1. o.).

A Tanács 2005. június 21-i 2005/599/EK határozata a Cotonou-ban 2000. június 23-án, egyrészről az Afrikai, Karibi és Csendes-óceáni Államok Csoportjának tagjai, másrészről az Európai Közösség és tagállamai között aláírt partnerségi megállapodás módosításáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség és tagállamai nevében történő aláírásáról (HL L 209., 2005.8.11., 26. o.).

A Tanács 2000. november 27-i 2698/2000/EK rendelete az euro-mediterrán partnerség (MEDA) keretében végrehajtott gazdasági és társadalmi szerkezeti reformokat kísérő pénzügyi és műszaki intézkedésekről szóló 1488/96/EK rendelet módosításáról (HL L 311., 2000.12.12., 1. o.).

A Tanács 1989. december 18-i 3906/89/EGK rendelete a Magyar Köztársaságnak és a Lengyel Népköztársaságnak nyújtott gazdasági támogatásról, valamint a rendelet további, Bulgária és Románia vonatkozásában továbbra is alkalmazandó módosításai (HL L 375., 1989.12.23., 11. o.).

A Tanács 2000. december 5-i 2666/2000/EK rendelete az Albániának, Bosznia és Hercegovinának, Horvátországnak, a Jugoszláv Szövetségi Köztársaságnak és Macedónia Volt Jugoszláv Köztársaságnak nyújtandó támogatásról, az 1628/96/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről, továbbá a 3906/89/EGK és az 1360/90/EGK rendelet, valamint a 97/256/EK és az 1999/311/EK határozat módosításáról (HL L 306., 2000.12.7., 1. o.).

A Tanács 1992. február 25-i 443/92/EGK rendelete az ázsiai és latin-amerikai fejlődő országoknak nyújtandó pénzügyi és műszaki segítségről és a velük folytatott gazdasági együttműködésről (HL L 52., 1992.2.27., 1. o.).

A Tanács 1999. december 29-i 99/2000/EK, Euratom rendelete a kelet-európai és közép-ázsiai partnerállamoknak történő segítségnyújtásról (HL L 12., 2000.1.18., 1. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 21-i 792/2004/EK határozata a kultúra terén európai szintű tevékenységet folytató szervezeteket támogató közösségi cselekvési program létrehozásáról (HL L 138., 2004.4.30., 40. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2000. február 14-i 508/2000/EK határozata a Kultúra 2000 program létrehozásáról (HL L 63., 2000.3.10., 1. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 1999. május 25-i 1419/1999/EK határozata a Kultúra Európai Fővárosa eseménysorozat 2005–2019. évekre szóló közösségi cselekvési programjának megállapításáról (HL L 166., 1999.7.1., 1. o.).

A Tanács 1997. szeptember 22-i határozata az európai kulturális fellépés jövőjéről (HL C 305., 1997.10.7., 1. o.).

A Tanács 1997. szeptember 22-i határozata az európai nyelvi területeken a rögzített könyvárak határokon átnyúló rendszeréről (HL C 305., 1997.10.7., 2. o.).

A Tanács 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 298., 1989.10.17., 23. o.). A 97/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 202., 1997.7.30., 60. o.) módosított irányelv.

A Tanács 2000. december 20-i 2000/821/EK határozata az európai audiovizuális művek fejlesztését, terjesztését és vásárlásösztönzését előmozdító program végrehajtásáról (MEDIA Plus – Fejlesztés, terjesztés és vásárlásösztönzés) (2001–2005) (HL L 336., 2000.12.30., 82. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. január 19-i 163/2001/EK határozata az európai audiovizuális műsorkészítő ágazatban működő szakemberek képzési programjának megvalósításáról (MEDIA-Oktatás) (2001–2005) (HL L 26., 2001.1.27., 1. o.).

A Tanács 1999. március 22-i 659/1999/EK rendelete az EK-Szerződés 93. cikkének alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról (HL L 83., 1999.3.27., 1. o.) az állami támogatások vonatkozásában.

Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/48/EK irányelve a szellemi tulajdonjogok érvényesítéséről (HL L 157., 2004.4.30., 45. o.)

Az Európai Parlament a Tanács 2001. május 22-i 2001/29/EK irányelve az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról (HL L 167., 2001.6.22., 10. o.).

Az Európai Parlament és a Tanács 2001. szeptember 27-i 2001/84/EK irányelve az eredeti műalkotás szerzőjét megillető követő jogról (HL L 272., 2001.10.13., 32. o.).

A Tanács 1993. szeptember 27-i 93/83/EGK irányelve a műholdas műsorsugárzásra és a vezetékes továbbközvetítésre alkalmazandó egyes szerzői és szomszédos jogi szabályok összehangolásáról (HL L 248., 1993.10.6., 15. o.).

A Tanács 1993. október 29-i 93/98/EGK irányelve a szerzői és egyes szomszédos jogok védelmi idejének összehangolásáról (HL L 290., 1993.11.24., 9. o.).

A Tanács 1992. november 19-i 92/100/EGK irányelve a bérleti jogról és a kölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos egyes jogokról (HL L 346., 1992.11.27., 61. o.).

A közösségi hatáskörök gyakorlása, természetéből adódóan, folyamatosan fejlődik. E tekintetben a Közösség fenntartja magának a jogot más nyilatkozatok bejelentésére a jövőben az Európai Közösség és a tagállamok közötti hatásköri megosztásra vonatkozóan.

2. MELLÉKLET

A csatlakozási okirat letétbe helyezésekor a közösség nevében teendő egyoldalú nyilatkozat

„A nyilatkozatban az egyezmény 27. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében leírt közösségi hatáskörök tekintetében az egyezmény köti a Közösséget, és a Közösség biztosítja az egyezmény megfelelő megvalósítását. Ebből következően a Közösség tagállamai, amelyek ezen egyezmény szerződő felei, egymás közötti kapcsolataikban – a Közösség belső szabályainak megfelelően, és ezen szabályok megfelelő módosításainak sérelme nélkül – alkalmazzák az egyezmény rendelkezéseit.”